CHƯƠNG 4. BÀI TOÁN TÌM ĐƯỜNG ĐI NGẮN NHẤT

4.1 Đường đi ngắn nhất xuất phát từ 1 đỉnh

4.1.1 Thuật toán Dijkstra

1) Đặt bài toán:

Input: Đồ thị G gồm n đỉnh cho bởi ma trận trọng số a với các phần tử ≥ 0 , trong đó a[i][j]= max nếu không có cạnh nối i với j; Đỉnh s;

Output: Độ dài d[v] đường đi từ s đến v và pr[v] là đỉnh trước v trên đường đi từ s đến v.

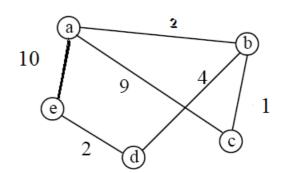
2) Mô tả thuật toán

Khởi tạo: d[v]=a[s][v]; pr[v]=s; vs[v]=0;

- (1) Bắt đầu tìm kiếm từ s: d[s]=0; pr[s]=0; vs[s]=1;
- (2) Tìm đỉnh u sao cho d[u]= min{d[i] | vs[i] = 0}. Nếu không tìm được thì chuyển sang (5). Nếu tìm được thì sang (3).
- (3) Đặt vs[u]=1.
- (4) Đối với tất cả $v \in G$ thỏa mãn (vs[v]=0) & (d[v]>d[u]+a[u][v]) thì thay thế: pr[v]=u; d[v]=d[u]+a[u][i]; và quay lại (2).
- (5) Xuất d[v] và pr[v].

3) Kiểm nghiệm thuật toán

Ví dụ: Cho đồ thị có trọng số G như hìmh bên. Tìm đường đi ngắn nhất xuất phát từ đỉnh a.

Giải: Lần lượt có:

••••					
i	a	В	c	d	e
1	0; 0	2; a	9; a	m; a	10; a
2		2; a	3; b	6; b	10; a
3			3; b	6; b	10; a
4				6; b	8; d
5					8; d

Kết quả: Độ dài đường đi ngắn nhất từ a đến b là 2: $a \rightarrow b$.

Độ dài đường đi ngắn nhất từ a đến c là 3: $a \rightarrow b \rightarrow c$.

Độ dài đường đi ngắn nhất từ a đến d là 6: $a \rightarrow b \rightarrow d$.

Độ dài đường đi ngắn nhất từ a đến e là 8: $a \rightarrow b \rightarrow d \rightarrow e$.

Ghi chú: Trong thực tế thường sử dụng giải thuật trên vào bài toán sau:

Input: Đồ thị G gồm n đỉnh cho bởi ma trận trọng số a với các phần tử ≥ 0 , trong đó

a[i, j]= max nếu không có cạnh nối i với j; Hai đỉnh s và t;

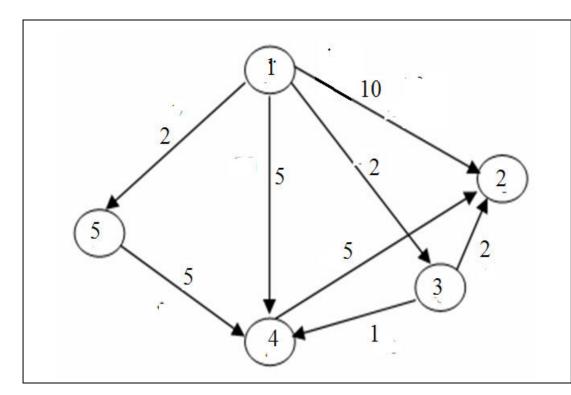
Output: Độ dài d[t] đường đi từ s đến t và đường đi từ s đến t.

Giải thuật:

Khởi tạo: d[i]=a[s, i]; pr[i]=s; vs[i]=0;

- (1) Bắt đầu tìm kiếm từ s: d[s]=0; pr[s]=0; vs[s]=1;
- (2) Tìm đỉnh u sao cho d[u]= min{d[i] | vs[i] = 0}. Nếu không tìm được thì chuyển sang (5). Nếu tìm được thì sang (3).
- (3) Đặt vs[u]= 1. Nếu u= t thì chuyển sang (5); ngược lại chuyển sang (4);
- (4) Đối với tất cả $i \in G$ thỏa mãn (vs[i]=0) & (d[i]>d[u]+a[u,v]) thì thay thế: pr[i]=u; d[i]=d[u]+a[u,i]; và quay lại (2).
- (5) Nếu d[t] < max thì xuất d[t] và đường đi từ s đến t; nếu ngược lại xuất không có đường đi từ s đến t.

 $\underline{\textit{Vi du}}$. Cho đồ thị G = (V,E), với $V = \{1, 2, 3, 4, 5\}$ biểu diễn bởi hình vẽ sau, tìm đường đi ngắn nhất từ đỉnh 1 đến đỉnh 2

Kết quả: đường đi ngắn nhất là $1 \rightarrow 3 \rightarrow 2$ và độ dài là 4.

4) Độ phức tạp tính toán

Giải thuật Dijkstra có độ phức tạp $O(n^2)$.

4.1.2 Thuật toán Bellman-Ford

1) Đặt bài toán:

Input: Đồ thị G gồm n đỉnh cho bởi ma trận trọng số a không chứa chu trình âm, trong đó a[i][j]= max nếu không có cạnh nối i với j; Đỉnh s;

Output: Độ dài d[v] đường đi từ s đến v và pr[v] là đỉnh trước v trên đường đi từ s đến v.

2) Mô tả thuật toán

Khởi tạo: d[v] = a[s][v]; pr[v] = s; vs[v] = 0;

- (1) Bắt đầu tìm kiếm từ s: d[s]=0; pr[s]=0; vs[s]=1;
- (2) Thực hiện n-2 lần lặp:
- (2.1) Với mọi đỉnh $v \in V \setminus \{s\}$ thực hiện
- (2.2) Với mọi đỉnh $u \in V$ thực hiện

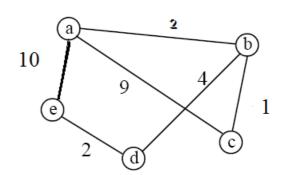
Nếu d[v] > d[u] + a[u][v] thì thay thế:

$$pr[v] = u; d[v] = d[u] + a[u][i];$$

(3) Xuất d[v] và pr[v].

3) Kiểm nghiệm thuật toán

Ví dụ: Cho đồ thị có trọng số G như hìmh bên. Tìm đường đi ngắn nhất xuất phát từ đỉnh a.

Giải: Lần lượt có:

<u> </u>					
k	a	В	c	d	e
0	0; 0	2; a	9; a	∞ ; a	10; a
1		2; a	3; b	6; b	8; a
2		2; a	3; b	6; b	8; a
3		2; a	3; b	6; b	8; a
4		2; a	3; b	6; b	8; a

Kết quả: Độ dài đường đi ngắn nhất từ a đến b là 2: $a \rightarrow b$.

Độ dài đường đi ngắn nhất từ a đến c là 3: $a \rightarrow b \rightarrow c$.

Độ dài đường đi ngắn nhất từ a đến d là 6: $a \rightarrow b \rightarrow d$.

Độ dài đường đi ngắn nhất từ a đến e là 8: $a \rightarrow b \rightarrow d \rightarrow e$.

4) Độ phức tạp tính toán

Thuật toán Bellman-ford có độ phức tạp $O(n^3)$.

4.2 Đường đi ngắn nhất giữa các cặp đỉnh

1) Đặt bài toán

Input: Đồ thị G gồm n đỉnh cho bởi ma trận trọng số a với các phần tử ≥ 0 , trong đó a[i][j]= max nếu không có cạnh nối i với j;

Output: Độ dài d[i][j] đường đi từ i đến j và pr[i][j] là đỉnh trước j trên đường đi từ i đến j.

2) Giải thuật Floyd

- Khởi tạo: d[i][j]= a[i][j]; pr[i][j]= i;
- Với mọi $k \in G$, $i \in G$, $j \in G$ sao cho (d[i][j] > d[i][k] + d[k][j]) thì thay thế: $pr[i][j] = k; \ d[i][j] = d[i][k] + d[k][j];$
- Xuất d[i][j] và pr[i][j].

3) Độ phức tạp tính toán

Thuật toán floyd có độ phức tạp $O(n^3)$.